Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 357/79,

annettu 5 päivänä helmikuuta 1979,

viininviljelyaloja koskevien tilastotietojen keruusta

(EYVL L 54, 5.3.1979, s. 124)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1992/80, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1980	L 195	10	29.7.1980
►**M2**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3719/81, annettu 21 päivänä joulukuuta 1981	L 373	5	29.12.1981
►**M3**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M4**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 490/86, annettu 25 päivänä helmikuuta 1986	L 54	22	1.3.1986
►**M5**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3570/90, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990	L 353	8	17.12.1990
►**M6**	Neuvoston asetus (EY) N:o 3205/93, annettu 16 päivänä marraskuuta 1993	L 289	4	24.11.1993
►**M7**	Neuvoston asetus (EY) N:o 2329/98, annettu 22 päivänä lokakuuta 1998	L 291	2	30.10.1998
►**M8**	Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M9**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	1	20.12.2006

Muutettu:

►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995
►**A3**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 357/79,

annettu 5 päivänä helmikuuta 1979,

viininviljelyaloja koskevien tilastotietojen keruusta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

täyttääkseen sille perustamissopimuksessa ja yhteisön viinialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevissa säännöksissä annetut tehtävät komissiolla on oltava käytettävissään tarkat ja ajankohtaiset tiedot yhteisön viininviljelyalueiden tuotantomahdollisuuksista sekä tuotannon ja tarjonnan keskipitkän aikavälin kehityksestä,

viinin kaupan yhteisestä järjestämisestä asteittain annetun asetuksen N:o 24 ([3]) 1 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on perustettava 31 päivään joulukuuta 1964 mennessä viininviljelyn maarekisteri, jota pidetään myöhemmin ajan tasalla,

viininviljelyn maarekisterin perustamista, käyttöä ja ajan tasalla pitämistä koskevista täydentävistä säännöksistä 28 päivänä helmikuuta 1964 annetun komission asetuksen N:o 26/64/ETY ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1456/76 ([5]), mukaisesti sen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn viininviljelyn maarekisterin täydellinen tarkistus on tehtävä kymmenen vuoden välein ja ensimmäisen kerran vuonna 1979,

varsinainen maarekisteri edellyttää sellaisen luettelon tai rekisterin perustamista, käyttöä ja ajan tasalla pitämistä koskevia huomattavia hallinnollisia toimenpiteitä, johon sisältyy tiedot tilojen omistajista ja kaikista viininviljelypalstoista sekä riittävät tiedot niiden tunnistamiseksi; varsinaisia viininviljelyn maarekistereitä on perustettu ainoastaan joihinkin jäsenvaltioihin, jotka ovat voineet saattaa ne ajan tasalle ainoastaan osittain ja epäsäännöllisin väliajoin; tiettyjen jäsenvaltioiden viininviljelyaloista keräämät tiedot koskevat eri vuosia; sen vuoksi nämä tutkimukset ja kansalliset rekisterit eivät salli tarkkaa, yhdenmukaista ja samanaikaista yhteisön viinikaupan tuotantomahdollisuuksien ja tarjonnan tarkastelua,

yhteisön viinikaupan tilanteen ja kehityksen arvioimiseksi on tarpeen tehdä viinitiloilla kaikkia viininviljelyaloja koskeva perustutkimus kymmenen vuoden välein, sekä väliaikana pienemmät tilastotietojen keruut, jotka koskevat ainoastaan viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyaloja,

taloudellisista ja teknisistä syistä johtuen ja niiden yhteisön viinikaupalle vähäisen merkityksen vuoksi on tutkimusten ulkopuolelle syytä jättää avomaalla kasvatetut viiniköynnökset sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa viinin kokonaisviljelyala on pienempi kuin 500 hehtaaria, lasin alla kasvatetut viiniköynnökset sekä viiniköynnökset, joita kasvatetaan erittäin pienillä aloilla yksinomaan viljelijöiden kotikäyttöön,

---

([1]) EYVL N:o C 276, 20.11.1978, s. 1
([2]) EYVL N:o C 296, 11.12.1978, s. 58
([3]) EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 989/62
([4]) EYVL N:o 48, 19.3.1964, s. 753/64
([5]) EYVL N:o L 163, 24.6.1976, s. 13

▼B

yksityiskohtaisia tietoja tarvitaan viininviljelyalan käytöstä viininvalmistukseen tarkoitettujen rypäleiden, syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden ja viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuottamiseen sekä viiniköynnöslajikkeista ja köynnösten iästä; erityisesti pöytäviinin ylituotanto voi aiheuttaa vakavia vaikeuksia tiettyjen tuottajamaiden viinitaloudelle; sen vuoksi on tarpeen kirjata erikseen viininviljelyala, joka on tarkoitettu tmalaatuviinien ja pöytäviinien tuottamiseen,

viinin tuotantomahdollisuuksien kehityksen jatkuvan tarkastelun vuoksi on syytä vuosittaisin välitutkimuksin seurata viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyaloilla raivauksessa, istutuksissa tai uudelleenistutuksissa tapahtuvia muutoksia,

sekä perus- että välitutkimusten tulokset olisi toimitettava komissiolle mahdollisimman nopeasti,

olisi otettava huomioon yhteisön viinintuotannon tervehdyttämiseksi määriteltyjä toimenpiteitä koskevien muiden yhteisön säännösten soveltamisesta peräisin olevat numerotiedot,

koska otantatutkimukset ovat tehokas menetelmä tarkkojen tulosten saamiseksi kohtuullisilla kustannuksilta suurilta viininviljelyaloilta, kyseisillä jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus tehdä joko kokonaistutkimuksia tai otantaan perustuvia tutkimuksia, jos ne ilmoittavat tilastollisen luotettavuuden perusteet,

yhteisön viinintuotannon arvioimiseksi on tarpeen saada vuosittain tiedot hehtaarisadoista sekä tuoreiden rypäleiden, rypälemehun ja viinin keskimääräisestä luonnollisesta alkoholipitoisuudesta; koska eri alojen sadot eroavat toisistaan suuresti, on tarpeen jakaa viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyalat satoluokkiin,

komission olisi laadittava kertomukset, joiden perusteella neuvosto voi tutkia missä määrin tehdyt tutkimukset ja tiedonannot vastaavat tämän asetuksen tavoitteita, ja ehdotettava tarvittaessa menetelmien lähentämistä,

tämän asetuksen soveltamiseksi olisi taattava mahdollisimman tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välillä; mainitun asetuksen soveltamista koskevat säännökset olisi annettava päätöksessä 72/279/ETY ([1]) perustetun pysyvän maataloustilastokomitean kuulemisen jälkeen,

olisi säädettävä pysyvän maataloustilastokomitean noudattamasta menettelytavasta,

tilastolliset tutkimukset helpottavat tuotantomahdollisuuksien sopeutumista kysyntään; tämä sopeutuminen voi rajoittaa huomattavasti viinikaupan hallinnasta aiheutuvia kasvavia kustannuksia; sen vuoksi yhteisön olisi vastattava kyseisille jäsenvaltioille tässä asetuksessa säädetystä ensimmäisestä perustutkimuksesta aiheutuvista kustannuksista, ja

tässä asetuksessa säädettyjen tietojen keruuta koskevan järjestelmän perustaminen edellyttää tiettyjen viinialalla sovellettavien yhteisön säännösten muuttamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden, joiden alueella viiniköynnöksen viljelyyn avomaalla käytetty kokonaisala on 500 hehtaaria tai enemmän, on tehtävä:

— joka kymmenes vuosi viininviljelyaloja koskeva perustutkimus; ensimmäinen perustutkimus on tehtävä vuonna 1979 tai ennen 1 päivää huhtikuuta 1980 ja se koskee tilannetta viinivuoden 1978/1979 raivausten ja istutusten jälkeen;

([1]) EYVL N:o L 179, 7.8.1972, s. 1

▼B

— vuosittain, alkaen toisena vuonna perustutkimuksen jälkeen, välitutkimukset viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyaloilla tapahtuneista muutoksista; ensimmäinen välitutkimus on tehtävä vuonna 1981 ja se koskee viinivuosina 1979/1980 ja 1980/1981 tapahtuneita muutoksia.

▼M2

Ensimmäinen perustutkimus Italiassa voidaan kuitenkin tehdä lokakuun 31 päivään 1982 mennessä ja se koskee tilannetta viinivuoden 1981/1982 raivausten ja istutusten jälkeen. Ensimmäinen välitutkimus tässä jäsenvaltiossa on tehtävä vuonna 1984 ja se koskee viinivuosien 1982/1983 ja 1983/1984 aikana tapahtuneita muutoksia.

▼M5

Entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ensimmäistä kertaa suoritettava välitutkimus tehdään viimeistään kaksi vuotta ensimmäisen perustutkimuksen toteuttamisen jälkeen.

▼M7

Jos neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 571/88 ([1]) säädetty maatilojen rakennetta koskeva yhteisön tilastotietojen keruu järjestetään enintään 12 kuukautta ennen ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä perustutkimusta, tai enintään 12 kuukautta sen jälkeen, nämä kaksi tutkimusta voidaan tehdä samanaikaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennakolta aikomuksestaan käyttää tätä säännöstä.

▼M2

2. Viinivuosi on asetuksen (ETY) N:o 337/79 5 artiklan 4 kohdan perusteella vahvistettu vuosi.

▼A1

1 a artikla

Helleenien tasavalta tekee ensimmäisen tämän asetuksen mukaisen perusselvityksen vuodesta 1982 alkaen.

Kuitenkin vuonna 1981 Helleenien tasavallan on toimitettava 5 artiklassa vaaditut tiedot.

▼M4

1 b artikla

Espanjan kuningaskunnan on tehtävä ensimmäinen perustutkimus vuonna 1987 tämän asetuksen mukaisesti. Tämä tutkimus koskee tilannetta viinivuoden 1986/1987 raivausten ja istutusten jälkeen.

Portugalin tasavallan on tehtävä ensimmäinen perustutkimus vuonna 1989. Tämä tutkimus koskee tilannetta viinivuoden 1988/1989 raivausten ja istutusten jälkeen.

▼A2

1 c artikla

Itävallan tasavallan on suoritettava ensimmäisen perustietojen keruu vuonna 1999. Kyseinen tietojen keruu koskee tilannetta markkinointivuoden 1998/1999 juurineen kitkemisen ja istutusten jälkeen.

▼B

2 artikla

1. Perustutkimusten on katettava kaikki viinitilat, joissa viljellään viiniä, joka on tarkoitettu viinirypäleiden, rypälemehun, viinin tai viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuottamiseen myyntiä varten.

2. Perustutkimuksissa kustakin 1 kohdassa tarkoitetusta tilasta on kerättävä seuraavat tiedot:

A. Käytössä oleva maatalousmaa.

B. Viininviljelyala

([1]) EYVL L 56, 2.3.1988, s. 1

▼B

Viininviljelyala on eriteltävä sen tuotannon tavanomaisen käytön mukaan:

a) alaan, jolla viljellään viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita:

— tma-laatuviinejä varten,

— muita viinejä varten:

— mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperämerkinnöin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen;

b) alaan, jolla viljellään syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä;

c) alaan, jolle on istutettu vielä varttamattomia perusrunkoja;

d) alaan, joka on tarkoitettu yksinomaan viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuottamiseen, jaoteltuna:

— taimitarhoihin,

— perusrunkojen emoviiniköynnöksiin;

▼A1

e) ala, jolla viljellään kuivattaviksi tarkoitettuja viinirypälelajikkeita“.

▼B

Lajikkeet, jotka luokitellaan samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettäviksi että syötäviksi tarkoitetuiksi rypälelajikkeiksi kirjataan kyseisessä maantieteellisessä yksikössä vallitsevan käyttötavan mukaisesti.

3. Perustutkimuksissa on kerättävä seuraavat tiedot viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita kasvavilta aloilta:

A. Viiniköynnöslajikkeet

Asianomaisissa jäsenvaltioissa on jokaisen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen maantieteellisen yksikön osalta kirjattava erikseen ne rypälelajikkeet, jotka yhdessä muodostavat vähintään 70 prosenttia viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita kasvavien alojen lajikkeista, ja joka tapauksessa ne lajikkeet, jotka kattavat kolme prosenttia tai enemmän kyseisestä alasta. Muut lajikkeet voidaan ryhmitellä yhteen rypäleiden värin perusteella.

▼M7

Vuoden 1999 perustutkimuksen osalta Portugali saa kuitenkin toimittaa tiedot viinilajikkeista, jotka edustavat yhteensä vähintään 53 prosenttia viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden kokonaisviljelyalasta.

▼B

B. Viiniköynnösten ikä

Viiniköynnösten ikä lasketaan siitä viinivuodesta, jonka aikana ne on istutettu tai vartettu paikan päällä. Kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle on perustettava ikäryhmät 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Tämä asetus ei koske niitä jäsenvaltioiden säännöksiä, joissa säädetään viininviljelyaloja koskevista tutkimuksista, joihin sisältyy 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi täydentäviä tietoja, jotka ovat seurausta erityisesti 1 kohdassa tarkoitettuja laajempien luokkien määrittämisestä tai viininviljelyalojen ja asianosaisten viinitilojen osien yksityiskohtaisemmasta erittelystä. Nämä täydentävät tiedot on myös ilmoitettava komissiolle.

▼B

3 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle edellisen vuoden syyskuun 30 päivään mennessä yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joita perustutkimuksissa käytetään sekä tarvittaessa otantaa koskeva suunnitelma.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rajoittaakseen ja tarvittaessa arvioidakseen kuhunkin 2 artiklan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitettuun tuotantotarkoitukseen kasvatettujen viiniköynnösten kokonaisalaa koskevat tarkasteluvirheet.

3. Perustutkimukset voivat olla joko kokonaistutkimuksia tai satunnaisotantaan perustuvia. Satunnaisotantaan perustuvien perustutkimusten tulosten osalta jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä maantieteellisiä yksikköjä koskevien 2 artiklan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitettujen tietojen otantavirhe on 68 prosentin luotettavuustasolla enintään 1 prosentti. Otantojen on käsitettävä kaikenkokoiset tilat.

▼M7

4. Jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet käyttöön viinitilarekisterin koko alueellaan tai joillakin alueillaan ja jotka varmistavat sen vuotuisen ajan tasalle saattamisen asetuksen (ETY) N:o 2392/86 mukaisesti, voivat käyttäen lähteenä viinitilarekisterin tietoja ilmoittaa komissiolle perustutkimuksen tiedot.

▼B

4 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava perustutkimusten tulokset komissiolle mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 15 kuukauden kuluttua tiloilla tehdyistä tutkimuksista.

2. Perustutkimusten tulokset on toimitettava maantieteellisten yksikköjen mukaisesti 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittujen taulukkojen muodossa.

▼M4

3. Edellä 2 kohdassa, 2 artiklan 2 kohdan B alakohdassa ja 3 kohdan A alakohdassa sekä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut maantieteelliset yksiköt ovat:

— Saksan liittotasavallan osalta määritetyillä alueilla tuotettuja laatuviinejä koskevista erityisistä säännöksistä 5 päivänä helmikuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 338/79 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3687/84 ([2]), 3 artiklan mukaisesti määritellyt viinialueet,

— Kreikan osalta liitteessä tarkoitetut viinialueet,

— Espanjan osalta liitteessä tarkoitetut alueet,

— Ranskan osalta liitteessä tarkoitetut departementit tai departementtien ryhmät,

— Italian osalta maakunnat,

▼M9

— Bulgarian, Tšekin tasavallan, Unkarin, Maltan, Romanian, Slovenian ja Slovakian osalta liitteessä luetellut alueet,

▼M4

— Portugalin osalta liitteessä tarkoitetut alueet,

— muiden kyseisten jäsenvaltioiden osalta koko niiden kansallinen alue.

([1]) EYVL N:o L 54, 5.3.1979, s. 48
([2]) EYVL N:o L 341, 29.12.1984, s. 5

▼B

4. Jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät perustutkimuksen tulokset tietokoneella, on toimitettava nämä tulokset koneellisesti luettavassa muodossa, joka vahvistetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Välitutkimusten on katettava 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilojen viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita tuottavat alat ja perustuttava näillä aloilla edellisen viinivuoden aikana tapahtuneisiin muutoksiin; perustutkimuksia seuraavien ensimmäisten välitutkimusten on kuitenkin perustuttava kahden edellisen viinivuoden muutoksiin.

2. Välitutkimuksissa viininviljelyalat:

— jotka on raivattu tai joita ei enää viljellä,

▼M1

— jotka on uudelleenistutettu asetuksen (ETY) N:o 337/79 liitteen IV a kohdan mukaisesti ja erikseen ne, jotka ovat kyseisen asetuksen IV a liitteen e kohdan mukaisia uusia viljelmiä.

▼B

on kirjattava aloihin, joita tavanomaisesti käytetään tuottamaan:

— tma-laatuviinejä,

— muita viinejä

— mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperänimityksin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen;

viiniköynnöslajikkeen mukaan ja joka tapauksessa vähintään 6 artiklan 2 kohdan mukaisten satoluokkien mukaan. Muita yhteisön säännöksiä soveltamalla saadut raivausta ja köynnösten istuttamista koskevat luvut on otettava huomioon.

3. Välitutkimukset voivat olla joko kokonaistutkimuksia tai satunnaisotantaan perustuvia. Otantatutkimusten tulosten osalta jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että otantavirhe, joka koskee kyseisten maantieteellisten yksikköjen tavanomaisesti viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden tuottamiseen tarkoitettua viininviljelyalaa kokonaisuudessaan, on 68 prosentin luotettavuustasolla enintään 3 prosenttia.

▼A1

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 30 päivää kesäkuuta 1980, ►A2 Helleenien tasavallan ja Itävallan tasavallan ◄ liittymisajankohtanaan, yksityiskohtainen kuvaus välitutkimuksissa käytettävistä menetelmistä; kaikista menetelmiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava ennakolta.

▼M2

Italia voi kuitenkin toimittaa tämän kuvauksen 30 päivään kesäkuuta 1983 mennessä.

▼M4

Espanjan kuningaskunnan on toimitettava tämä yksityiskohtainen kuvaus 30 päivään kesäkuuta 1987 mennessä ja Portugalin tasavallan 30 päivään kesäkuuta 1990 mennessä.

▼M6

4 *a*. Komissio tutkii tiiviissä yhteistyössä kyseisten jäsenvaltioiden kanssa, täyttyvätkö edellytykset viinitilarekisterin tietojen käyttämiselle tilastollisiin tarkoituksiin.

▼B

5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välitutkimusten tulokset ennen kyseisiä viinivuosia seuraavan vuoden toukokuun 1 päivää. Nämä tulokset on eriteltävä 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen maantieteellisten yksikköjen mukaan ja esitettävä 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditun taulukko-ohjelman mukaisesti.

▼B

6. Niiden asianomaisten jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät perustutkimuksen tulokset tietokoneella, on toimitettava 5 artiklassa tarkoitetut tulokset koneellisesti luettavassa muodossa, joka vahvistetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

▼M4

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle jokaisen viinivuoden osalta keskimääräiset hehtaarisadot hehtolitroina rypälemehua tai viiniä tai desitonneina rypäleitä, jotka on saatu niiltä viininviljelyaloilta, joilla viljellään viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita, eriteltyinä 2 kohdassa tarkoitettujen satoluokkien mukaan.

Nämä tiedot on toimitettava Saksan, Ranskan ja Luxemburgin osalta alkaen viinivuodesta 1979/1980, Italian ja Kreikan osalta alkaen viinivuodesta 1982/1983, Espanjan osalta alkaen viinivuodesta 1987/1988, Portugalin osalta alkaen viinivuodesta 1989/1990 ja ►A2 Itävallan osalta vuodesta 1999/2000 ◄.

▼B

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on jaettava perustutkimusten mukaiset viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyalat satoluokkiin, jotka perustuvat 1 kohdan mukaiseen keskimääräiseen hehtaarisatoon ja jotka vahvistetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Asianomaisten jäsenvaltioiden on arvioitava kullekin 2 kohdassa tarkoitetulle satoluokalle viiden seuraavan viinivuoden todennäköinen keskimääräisen hehtaarisadon kehitys ottaen huomioon maatalouden ja talouden kehitys.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on eriteltävä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maantieteellisten yksikköjen mukaan ja niiden viininviljelyalojen mukaan, joilla viljellään seuraavien viinien tuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita:

— tma-laatuviinit,

— muut viinit:

  — mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperämerkinnöin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen.

▼M4

5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle jokaisen viinivuoden osalta, eriteltyinä maantieteellisen yksikön mukaan, arviot niiden viinirypäleiden, rypälemehun tai viinien keskimääräisestä luonnollisesta alkoholipitoisuudesta tilavuusyksikköä kohti joko tilavuusprosentteina tai Oechsle-asteena, jotka on saatu aloilta, joilla viljellään viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita, jotka on tarkoitettu seuraavien viinien tuotantoon:

— tma-laatuviinit,

— muut viinit:

  — mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperänimityksin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen.

Nämä tiedot on toimitettava Saksan, Ranskan ja Luxemburgin osalta alkaen viinivuodesta 1979/1980, Italian ja Kreikan osalta alkaen viinivuodesta 1982/1983, Espanjan osalta alkaen viinivuodesta 1987/1988 ja Portugalin osalta alkaen viinivuodesta 1989/1990.

6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetut vuosittain ilmoitettavat tiedot on toimitettava kutakin viinivuotta seuraavan huhtikuun 1 päivään mennessä. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja satoluokkia koskevat tiedot on

▼M4

toimitettava 4 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut keskimääräisten hehtaarisatojen kehitystä koskevat arviot on toimitettava:

▼A2

— ensimmäisen kerran, ennen 1 päivää lokakuuta 1981 Luxemburgin, Ranskan ja Saksan osalta, ennen 1 päivää lokakuuta 1984 Italian ja Kreikan osalta, ennen 1 päivää lokakuuta 1991 Espanjan ja Portugalin osalta ja ennen 1 päivää lokakuuta 1996 Itävallan osalta,

▼M4

— sen jälkeen joka viides vuosi huhtikuun 1 päivään mennessä, lukuun ottamatta Italiaa ja Kreikkaa koskevaa toista arviota, joka on toimitettava kahden vuoden kuluttua.

▼B

7. Tässä artiklassa tarkoitetut tiedot on toimitettava komissiolle 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavan taulukko-ohjelman mukaisesti.

▼M6

6 a artikla

Jäsenvaltiot, jotka ovat toteuttaneet viinitilarekisterin kansallisella tasolla tai tietyillä alueilla ja jotka takaavat sen säännöllisen ajan tasalle saattamisen asetuksen (ETY) N:o 2392/86 mukaisesti, voivat toimittaa tämän asetuksen 5 ja 6 artiklassa säädetyt vuosittaiset tiedot komissiolle käyttäen lähteenä viinitilarekisterin tietoja.

▼B

7 artikla

1. Komissio tutkii neuvotellen ja jatkuvassa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa:

a) sille toimitetut tulokset;

b) tutkimusten ja ilmoitettavien tietojen keräämisen aiheuttamat tekniset ongelmat, erityisesti yhteisön istutuksia ja uudelleenistutuksia sekä viininviljelystä luopumista koskevat käsitteet;

c) tutkimustulosten ja toimitettujen tietojen merkityksen.

2. Vuoden kuluessa siitä, kun komissio on saanut asianomaisilta jäsenvaltioilta tiedon tuloksista, se toimittaa neuvostolle nämä tulokset sekä kertomuksen, joka käsittelee perustutkimusten aikana saatua kokemusta.

▼M1

3. Komissio julkaisee välitutkimusten tulokset ja 6 artiklan mukaiset vuotuiset tiedot osana neuvoston asetuksen (ETY) N:o 337/79 30 c artiklan 2 kohdassa säädettyjä vuosittaisia kertomuksia.

▼M8

8 artikla

1. Komissiota avustaa pysyvä maataloustilastokomitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY [1] 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

---

[1] Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼M4

9 artikla

Yhteisö kattaa Saksan, Ranskan ja Luxemburgin osalta viinivuoden 1978/1979, Italian ja Kreikan osalta viinivuoden 1981/1982, Espanjan osalta viinivuoden 1986/1987 ja Portugalin osalta viinivuoden 1988/1989 jälkeistä tilannetta koskevan perustutkimuksen kustannukset vahvistettavalla kiinteällä summalla.

▼B

10 artikla

1. Kumotaan viininviljelyaloja koskevien tilastotietojen keruusta 10 päivänä toukokuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 978/78 ([1]).

2. Viittauksia 1 kohdan mukaisesti kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä huhtikuuta 1979.

([1]) EYVL N:o L 128, 17.5.1978, s. 1

▼B

LIITE

Luettelo 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista departementeista tai departementtien ryhmistä

RANSKA

1. Aude
2. Gard
3. Herault
4. Lozère
5. Pyrénées-Orientales
6. Var
7. Vaucluse
8. Bouches-du-Rhône
9. Gironde
10. Gers
11. Charente
12. Charente-Maritime
13. Ardèche
14. Aisne
15. Seine-et-Marne
16. Ardennes, Aube, Marne, Haute-Marne
17. Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret
18. Côte-d'Or, Nièvre, Saône-et-Loire, Yonne
19. Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges
20. Bas-Rhin, Haut-Rhin
21. Doubs, Jura, Haute-Saône, Territoire de Belfort
22. Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée
23. Deux-Sévres, Vienne
24. Dordogne, Landes, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques
25. Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne
26. Corrèze, Haute-Vienne
27. Ain, Drôme, Isère, Loire, Rhône, Savoie, Haute-Savoie
28. Cantal, Allier, Haute-Loire, Puy-de-Dôme
29. Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes
30. Corse-du-Sud, Haute-Corse

▼M2

KREIKKA

1. Keski-Kreikka ja Euboia
2. Peloponnesos
3. Joonianmeren saaret
4. Epeiros
5. Thessalia
6. Makedonia
7. Traakia

▼M2

8. Aigeanmeren saaret
9. Kreeta

▼M4

ESPANJA

1. Galicia
2. Principado de Asturias
3. Cantabria
4. País Vasco A (provincia de Álava)
5. País Vasco B (provincias de Guipúzcoa y Vizcaya)
6. Navarra
7. La Rioja
8. Aragón A (provincia de Zaragoza)
9. Aragón B (provincias de Huesca y Teruel)
10. Cataluña A (provincia de Barcelona)
11. Cataluña B (provincia de Tarragona)
12. Cataluña C (provincias de Gerona y Lérida)
13. Baleares
14. Castilla-León A (provincia de Burgos)
15. Castilla-León B (provincia de León)
16. Castilla-León C (provincia de Valladolid)
17. Castilla-León D (provincia de Zamora)
18. Castilla-León E (provincias de Ávila, Palencia, Salamanca, Segovia y Soria)
19. Madrid
20. Castilla-La Mancha A (provincia de Albacete)
21. Castilla-La Mancha B (provincia de Ciudad Real)
22. Castilla-La Mancha C (provincia de Cuenca)
23. Castilla-La Mancha D (provincia de Guadalajara)
24. Castilla-La Mancha E (provincia de Toledo)
25. C. Valenciana A (provincia de Alicante)
26. C. Valenciana B (provincia de Castellón)
27. C. Valenciana C (provincia de Valencia)
28. Región de Murcia
29. Extremadura A (provincia de Badajoz)
30. Extremadura B (provincia de Cáceres)
31. Andalucía A (provincia de Cádiz)
32. Andalucía B (provincia de Córdoba)
33. Andalucía C (provincia de Huelva)
34. Andalucía D (provincia de Málaga)
35. Andalucía E (provincias de Almería, Granada, Jaén y Sevilla)
36. Canarias

PORTUGALI

1. Entre Douro e Minho
2. Trás-os-Montes

▼M4

3. Beira Litoral
4. Beira Interior
5. Ribatejo e Oeste
6. Alentejo
7. Algarve
8. R. A. Açores
9. R. A. Madeira

▼A3

TŠEKIN TASAVALTA

1. Pražská
2. Mělnická
3. Roudnická
4. Žernosecká
5. Mostecká
6. Čáslavská
7. Brněnská
8. Bzenecká
9. Mikulovská
10. Mutěnická
11. Velkopavlovická
12. Znojemská
13. Strážnická
14. Kyjovská
15. Uherskohradišťská
16. Podluží

UNKARI

1. Alföldi szőlőtermő táj
2. Észak-Dunántúli szőlőtermő táj
3. Dél-Dunántúli szőlőtermő táj
4. Észak-Magyarországi szőlőtermő táj

MALTA

1. Malta
2. Gozo ja Comino

SLOVENIA

1. ljutomersko-ormoški vinorodni okoliš
2. mariborski vinorodni okoliš
3. radgonsko-kapelski vinorodni okoliš
4. šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš
5. vinorodni okoliš Haloze
6. prekmurski vinorodni okoliš
7. vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice
8. bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš

▼A3

9. vinorodni okoliš Bela krajina
10. vinorodni okoliš Dolenjska
11. koprski vinorodni okoliš
12. vinorodni okoliš Goriška Brda
13. vinorodni okoliš Kras
14. vinorodni okoliš Vipavska dolina

SLOVAKIA

1. Malokarpatská vinohradnícka oblasť
2. Južnoslovenská vinohradnícka oblasť
3. Stredoslovenská vinohradnícka oblasť
4. Nitrianska vinohradnícka oblasť
5. Východoslovenská vinohradnícka oblasť
6. Tokajská vinohradnícka oblasť.

▼M9

BULGARIA

1. Severozapaden
2. Severen tsentralen
3. Severoiztochen
4. Yugozapaden
5. Yuzhen tsentralen
6. Yugoiztochen

ROMANIA

1. Nord-Est
2. Sud-Est
3. Sud-Muntenia
4. Sud-Vest Oltenia
5. Vest
6. Nord-Vest
7. Centru
8. Bucureşti-Ilfov.